

РЕШЕНИЕ

№ 737

гр. Русе, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венцислав Д. Василев

при участието на секретаря Юлия К. Острева
като разгледа докладваното от Венцислав Д. Василев Административно наказателно дело № 20224520201588 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „„Рея Кеър България““ ЕООД - гр.Русе против Наказателно постановление № 18-002018/27.07.2022 год. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - гр.Русе, с което за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. "б" от Наредба № 5/29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, на основание чл. 414, ал. 1 от КТ от Кодекса на труда му е наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 1 500 лв.

Наказаното дружество, редовно призовано, изпраща упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата.

Ответникът, редовно призован, изпраща свой процесуален представител, който моли съда да потвърди наказателното постановление, като законосъобразно и обосновано.

Русенската Районна прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.06.2022г. служители на ДИТ извършили проверка по документи за спазване на трудовото законодателство от дружеството-жалбоподател. Констатирано е, че дружеството в качеството на работодател е командировало работничката З.Ц. И.а за периода от 04.09.2021г. до 03.03.2023 г. в Германия с допълнително споразумение към трудов договор № 10/17.07.2019г. на основание чл.121а от КТ, във вр. с чл.2, ал.1 от Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги (л.л.22-23 и л.л.24-25 от делото). Установено е, че работодателят не е подал до ТД на НАП уведомление съгласно приложение № 1 от Наредба №5/2002г., в тридневен срок от изменението на трудовия договор на работничката в условията на чл.121а, ал.1 КТ.

Проверката е била провокирана от няколкократно сигнали до ДИТ, подадени от уволнен работник на жалбоподателя, съдържащи твърдения за допуснати нарушения на трудовото законодателство от страна на дружеството. В резултат на предприетите действия

след постъпилите сигнали, до Директора на ДИТ-Русе са изпратени писмо № 22066249/10.06.2022г. и доклад от ИА „ГИТ“ с указания за извършване на допълнителни проверки на дружеството-жалбоподател относно спазване на трудовото законодателство (л.48 и л.л.50-51 от делото).

Предвид установеното в хода на проверката на 24.06.2022г. св.П. съставила против дружеството АУАН, в който тя приела, че в качеството си на работодател дружеството е нарушило чл.3, ал.1, т.1, „б“ от Наредба №5/29.12.2005г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ. АУАН бил съставен в присъствие на представляващия дружеството и е подписан от него (л.л.6-8). Въз основа на този АУАН Директора на „Инспекция по труда“ гр.Русе издал обжалваното наказателното постановление, с което на осн. чл.414, ал.1 от КТ наложил на „Рея Кеър България“ ЕООД гр.Русе наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500лв.

Тази фактическа обстановка съдът приема въз основа на събраните по делото доказателства.

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима

Разгледана по същество се явява неоснователна.

Съдът констатира, че при съставянето на акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да представляват самостоятелно основание за отмяна на НП.

В АУАН, а в последствие и в наказателното постановление, нарушението било описано пълно и ясно, като били посочени всички елементи от обективната страна на състава му, както и допълнителните относими към него обстоятелства. По този начин, била осигурена възможност на нарушителя да разбере за извършването на какво конкретно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно защитата си, което в крайна сметка той сторил, в развитото се съдебно производство.

При направения анализ на събраните доказателства съдът намира, че описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка е доказана по безспорен начин. Съдът кредитира в цялост показанията на актосъставителката, доколкото възпроизведеното от него е последователно, логично и непротиворечиво с останалия събран по делото доказателствен материал. Безспорно са установени правно релевантните факти: качеството „работодател“ на жалбоподателя; сключено допълнително споразумение към трудов договор, с което на основание чл.121а КТ се прави изменение в основния ТД; липса на данни за подадено уведомление до ТД на НАП в нормативно установения 3-дневен срок. Макар че в допълнителното споразумение не е посочено изрично коя хипотеза от чл.121а КТ е приложима, съдът приема, че се касае за чл.121а, ал.1, т.1 КТ, тъй като се касае за командироване на работник в страна – членка на ЕС.

Съгласно разпоредбата на чл.62, ал.3 КТ в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице следва да изпрати уведомление за това до съответната ТД на НАП. По силата на законовата делегация (чл.62, ал.5 КТ) в Наредба №5/29.12.2002г. са уредени съдържанието и редът за подаване на уведомленията. Според чл.3, ал.1 б. „б“ от Наредба №5 в тридневен срок от изменение на трудовия договор, с което се променя длъжността и/или срокът на договора, както и в случаите по чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ се подава уведомление до ТД на НАП. От приложеното допълнително споразумение е видно, че работничката е командирована на територията на друга държава – членка на ЕС от български работодател за негова сметка и под негово ръководство и в самото споразумение е посочено, че основанието за подписването му е чл.121а КТ. Подписвайки това споразумение, за работодателят е възникнало задължението в тридневен срок да подаде уведомление по чл.121а КТ. С

бездействието си той не е изпълнил задължението по чл.62, ал.3 КТ и е осъществил състава на чл.414, ал.3 КТ.

Тези факти са установени и от административно наказващия орган, но същият ги е подвел неправилно под хипотезата на чл.414, ал.1 НК. Предвид специалната норма на чл.414, ал.3 от НК, която предвижда санкция за неизпълнение на задължение по чл.62, ал.3 от КТ, неправилно наказващият орган е приложил общата разпоредба на чл.414, ал.1 КТ. При липса на съществено изменение на обстоятелствата на нарушението тази незаконосъобразност може да се изправи чрез приложение на закон за същото наказуемо нарушение – това по чл.414, ал.3 КТ.

Горните изводи изключват претенциите на жалбоподателя за маловажност на деянието, тъй като разпоредбата на чл. 415в, ал.2 от КТ изрично изключва от маловажните нарушения тези по чл.62 ал.3 от КТ.

Неоснователно е възражението относно посочената дата на извършване на нарушението. Нарушителят е в неизпълнение на административното задължение с изтичане на тридневния срок след сключване на допълнителното споразумение за изменение на трудовия договор. Дори и да се приеме, че наказващият орган е допуснал грешка при посочване датата на извършване на нарушението (03.09.2021 вместо 04.09.2021г.), то това не е от категорията на съществените нарушения, които опорочават НП до степен да бъде отменено изцяло. Безспорно е по делото, че работодателят въобще не е подавал уведомление до ТД на НАП след изтичане на нормативно определения срок.

Неоснователни са оплакванията във вр. със свидетеля Р.Р. – относно посочване на индивидуализиращи данни за лицето и евентуална безпристрастност.

Съгласно чл. 42, т. 7 от ЗАНН в АУАН следва да бъдат посочени имената, точните адреси и датата на раждане на свидетелите. Посочената норма има за цел единствено да обезпечи индивидуализирането на лицата, подписали акта. В случая за свидетеля при съставяне на АУАН (Р.Р.) са посочени трите имена, рождена дата и адрес по месторабота. Очевидно идеята на закона е свидетелят да може да бъде персонифициран с оглед призоваване за евентуален разпит в съдебно заседание. При липсата на нормативна уредба на понятието „точен адрес“ (напр. настоящ адрес, постоянен адрес, адрес по месторабота и др.), съдът приема, че посочените данни за свидетеля са напълно достатъчни за неговата индивидуализация.

Съгласно чл. 40, ал.1 ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. От писмените доказателства е видно, че Р.Р. е присъствал при установяване на нарушението, наред с други служители от ДИТ. В този смисъл не е допуснато нарушение на горепосочената разпоредба. Констатациите в АУАН, в който Р. е вписан като свидетел, се подкрепят от всички събрани по делото доказателства. Ето защо, неоснователно е оплакването за възможна заинтересованост на лицето в качеството му на служител на ДИТ-Русе.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя относно нарушение на чл.42, ал.1, т.4 ЗАНН. Прочитът на обстоятелствената част на АУАН сочи недвусмислено, че актосъставителят е описал пълно и ясно нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Тези факти са известни на жалбоподателя, те са установени от документи, представени от него. Правото му защита не е ограничено или нарушено.

Неоснователно е оплакването относно изтекла давност по чл.34, ал.1, изр.2 ЗАНН, мотивирано с момента на откриване на нарушението и образуване на административно наказателното производство. Безспорно е установено, че жалбоподателят е осъществил нарушението чрез бездействие, след като в 3-дневния срок след сключване на допълнителното споразумение не подал уведомление до ТД на НАП, а именно – 04.09.2021г. Нарушението е установено, т.е. станало е известно на контролните органи при извършена документална проверка на 24.06.2022г. АУАН, с който се поставя началото на административно наказателното производство, е съставен на 08.07.2022г. Следователно, към

момента на образуване на производството не е изтекъл нито едногодишният срок от извършване на нарушението, нито тримесечният срок от откриване на нарушителя.

По изложените съображения съдът приема, че обстоятелствата по делото са правилно установени и доказват процесното неизпълнение на административното задължение, но наказващият орган неправилно е приложил като основание за налагане на имуществената санкция общата разпоредба на чл.414, ал.1 КТ, вместо специалната – чл.414, ал.3 КТ. При липсата на съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, съдът може да приложи закон за същото, еднакво наказуемо нарушение, съгласно чл.63, ал.7, т.1 ЗАНН.

Предвид изхода на спора, своевременно направеното искане за присъждане на разноси и на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата 80 лв. разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.27е от Наредба за заплащане на правната помощ, вр. с чл.37, ал.1 ЗПП, вр. чл.63д, ал.5 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН, вр. с чл. 63, ал.7, т.1 ЗАНН и чл.63д, ал.4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 18-002018/27.07.2022г. на Директора на Инспекция по труда – Русе, с което на основание чл. 414, ал. 1 от КТ на „Рея Кеър България“ ЕООД, ЕИК 205732401, седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.“Цар Шишман“ № 11, вх.1, ет.2, в качеството му на работодател е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1500 лв., като променя основаниято за налагане на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. от чл.414 ал.1 по чл.414, ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА „Рея Кеър България“ ЕООД, ЕИК 205732401, седалище и адрес на управление гр.Русе, ул.“Цар Шишман“ № 11, вх.1, ет.2 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Русе към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ София сумата 80 (осемдесет) лева разноси по делото.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд - Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____